

עלון כפר ונחם

ראש
השנה
תשמ"ד

שנה טובה

דברים לזכרו של אלישע - (על הקבר)

אלישע היקר שלנו !

הלב מסרב להאמין והמח מתקשה להבין שאתה, אלישע, איננו עוד. רק לפני ימים ספורים בלבד, ראינוך יורד בשפולי הגבעה, בשעת בוקר מוקדמת מאד ומגיע, כדרכך בשעה 5 בבוקר למפעל, אומר בוקר טוב לאלה שכבר נמצאים, מוזג לעצמך כוס קפה ומתחיל בעבודתך: קושר קישוטים לשעונים ומתליות, מחליק ומעבד כוסות וקנקנים.

אלישע, כאילו יצא "המתמיד" של ביאליק משירו כך השכמת ויצאת אתה, מדי בוקר, אך לא אל דף הגמרא אלא אל העבודה והיצירה.

בהתקרבו אל גיל ה-80, גיל שבו רוב האנשים כבר בקושי נזכרים מתי עבדו לאחרונה, בהיותם כבר שנים רבות בפרישה, בפנסיה, עדיין עבדת, במלוא המרץ והתפוקה עד כי כאשר היית מודיע לנו "שמחר אני לוקח שבת", או "מחר אצטרך לנסוע", הייתה נוצרת בעיה רצינית ביותר בעבודה מי יחליף את אלישע ?

לא, את אלישע אי אפשר יהיה להחליף, אי אפשר. בוודאי נמצא מישהו שאלישע את

המקום והתפקיד שאלישע מילא, אך איך תחליף ואיך תמורה לאלישע האיש, האדם, החבר.

אלישע השקדן, המסור עד כדי - לא - להאמין לעבודתו, לתפקידו, הרוצה גם בערוב ימיו להיות תורם, נחוץ, מועיל, עובד, יוצר.

לא, איך ולא יהיה תחליף לאלישע, האיש הנעים והשקט, בעל חוש ההומור הדק-דק והעדין. אשר מלבד התרומה הגדולה שתרם בעצם עבודתו, הריס תרומה גדולה, לא פחות, למביבתו, בעצם היותו, בשקט ובבנינוחות שהשרה סביבו, במסירותו הגדולה, במילה דבדחותא שהשמיע, מדי פעם. לא, איך תחליף ותמורה לאלישע, איש האמונה והקבוץ, האיש חי - את בעיות קבוצו ושלבו היה ער גם לבעיות תקופתו ועמו.

כן, אלישע, שבשעת הפסקות הקפה ב-10, יכולנו לשמוע מפיו, הערות ודברים על אשר

הוחלט אמש, בשיחת הקבוץ, או על אשר מתרחש בארצנו ודבריו היו תמיד בבחינת: "דאגה בלב איש - ישיחנה". והרי עקרונותיו המוצקים והנעלים, זיקתו העמוקה לחברתנו הקיבוצית. היא-היא הזיקה שכה השפיעה והקרינה מדמותו והתנהגותו - כל אלה הזדקרו מדבריו, מאהבתו, ודאגתו לביתנו הקיבוצי.

לא, איך ולא יהיה תחליף לאלישע, איש המשפחה, האיש שידע כה לאהוב, ולדאוג ולטפח את ביתו, את רעיתו ובניו, את כלוביו ואת נכדיו ונכדותיו ושהיה מספר לנו, בכה הרבה גאורה ואהבה עליהם.

כן ראינוך אלישע בשעות הבוקר המוקדמות בשבת, היום היחידי בשבוע שלא היית משכים לעבודה או בשעות אחרי הצהרים של כל יום מימות השבוע, כשאתה פוסע בשבילי הקבוץ עם אחת מנכדותיך הקטנות, שכה אהבת.

אלישע, אלישע, איך מליט בפני להביע את אשר בלבי. הדמעות חונקות את גרוני.
 בשבילי, היית סמל של האדם השלם, התמים, האוהב הישר, שהבתמדתך המופלאה בעבודה,
 באהבתך הגדולה את הבריות ובמזדהותך עם המפעל קרמיקה הקטן, ומפעלנו הקיבוצי הגדול,
 היית לי רע וחבר. עשרות שנים היית מבורג ממני, דור אחר, אך מצאתי בך רע וידיד, איש
 שיחה נעים להתרועע ועם לכתך תחסר לי מאד, כי נעמת לי מאד, אלישע. וכמו כולם אהבתיך,
 בכל מאודי וקשה עד כאב הפרידה ממך, קשה עד מאד.
 מה נאמר לצפורה רעיתך, שיחד עשיתם כברת דרך כה ארוכה, ובאהבה ובנאמנות יחדיו,
 טפחתם וגדלתם בית ומשפחה כה יפים ?
 במה ננחם את יגאל ואביה, את אסא ורבקה והנכדים, שהחלל שנפער אצלם, לעד לא יתמלא,
 ובעוד אנו עצמינו - במה ננחם.
 איך לנו נחמה, אך יש לנו זכרון וכך נזכור אותך אלישע, כאיש מופת במסירותך המופלאה,
 כאיש צנוע ועניו שכה אהבנו, ואתה תמשיך לשכון בלבנו לעד.
 ועוד אפשר לנו להזיל דמעה נוספת בסתר, להביט איך יכסו רגבי האדמה אותך אלישע, איש
 השרשים, לשים פרח של אהבה על קברך הרענן ואט אט לומר: שלום לעפרך אלישע, שלום לעפרך ונוח
 בשלום על משכבך.

נחום

אלישע, אבא שלנו.

אתמול בשעה 4 אחר הצהריים עמדתי ליד מיטתך וקיוויתי שתבוא תפנית, ועוד נוכל
 לראותך בינינו, אך כמה דקות אחרי-כך הבחנתו שאלו הן תקוות-שוא. הזעקתי את הרופא
 וכעבור זמן קצר הוא הודיע שאבא שלי איננו.
 נכנסתי לחדר והיבטתי בך מבט אחרון - מבט של פרידה. ראשך היה כמו תמיד בעל עור חלק,
 עם שער עבה ולבן כשלג. מאז שאני זוכר אותך, תמיד אפשר היה לזהותך לפי ראשך הלבן שבלט
 בין האנשים.

אלישע נולד בשנת 1906 בעיר קושיצה בצ'כוסלובקיה.
 מהוריו קיבל חינוך דתי, אך כשהתבגר בחר, בניגוד לכל בני משפחתו, למרוד באורח החיים
 הדתי, וללכת לתנועת השומר-הצעיר. הוא עלה ארצה והיה בין מייסדי קיבוץ כפר-מסריק, שם
 גם נשא לאישה את אמא, ונולד להם יגאל.
 אחרי תשע שנים עברה המשפחה לכפר-מנחם, אלישע נכנס לעבוד בלול ואת רוב שנותיו
 השקיע שם. רק כשעבר את גיל ה-60 הוא שינה את מקום עבודתו - לקרמיקה.

זוהי תמצית חייו של אלישע שלנו, אך עבורנו, המשפחה, חייו של אבא מלאי אושר וחום.
 יותר מכל אנחנו נזכור את אבא כאדם של המשפחה, הוא אהב להתמסר לכולנו במידה שקשה לתאר
 אותה.

כולנו ראינו כיצד סבא אלישע משחק עם נכדיו, ולעיתים היתה לי הרגשה שאיך

סבא יותר טוב מאשר אבא שלנו.

מסירותו לנכדים תמיד הזכירה לי את חוויות הילדות העשירות והמגוונות שהוא היקנה לי. זכורים לי הטיולים הרבים לגבעות סביב הקיבוץ. זכורות לי הנסיעות הרבות למשפחתו שכה אהב, בקרית-חיים, מוצקין, כפר מסריק וכפר סבא. יותר מכל - אני זוכר את הצעצועים שהוא עשה לי ואת התחפושות המרשימות לפורים. היו לאבא ידי-זהב, ולכן כל עזרה שהיינו צריכים - אלישע היה במקום.

הוא ידע לרצף, לתקן שעונים, לבנות צעצועים, לתפור בגדים, לעשות בובות מבד ומחומר

ועוד מיני מלאכות.

אך לצד המסירות המשפחתית, הוא היה מעורה בחיי הקיבוץ, העבודה והמדינה. היתה לי

הרגשה שהוא לעולם לא פסה על שמיעת חדשות ברדיו, כאילו כל שעה חייב לקרות משהו.

נדמה לי שלמעט נסיבות מחלה או נסיעה - אבא לא החמיץ אף שיחת-קיבוץ. וכך גם בעבודה.

הוא היה עבור רבים מאיתנו סמל החריצות. סיפרו לי אנשים שאפילו עוד לפני שבוע, כאשר

הופיעה מחלתו, והוא כבר מתקשה ללכת, הוא חזר מן המרפאה לקרמיקה, מכיוון שלטענתו לא סיים

איזו עבודה.

אבא שלנו היה צנוע ושמרן מאד. שמרנותו הקשתה עליו לקבל חידושים ווודאי רבים

זוכרים את העגלה של אלישע מן הלול בה נשא ציוד גם כאשר אפשר היה להשתמש בטרקטור.

שמרנותו הביאה אותו בשנים האחרונות למרידות וביקורת מסויימת על התמורות שחלו בקיבוץ.

גם אם בחלקה צדק וגם אם לא - אף פעם לא שמעתי שהוא יושיט אצבע מאשימה אל מישהו - לא

אל הצעירים ולא אל הותיקים, הוא ראה את עצמו אשם, יחד עם כולם.

אלישע - כך תמיד קראתי לך, אבא יקר. אנחנו, בני משפחתך נפרדים ממך, יחד עם אמא

שמסירותך אליה היתה ללא גבול, בעיקר כאשר היית צריך כוחות נפשיים גדולים מאד לתמוך בה

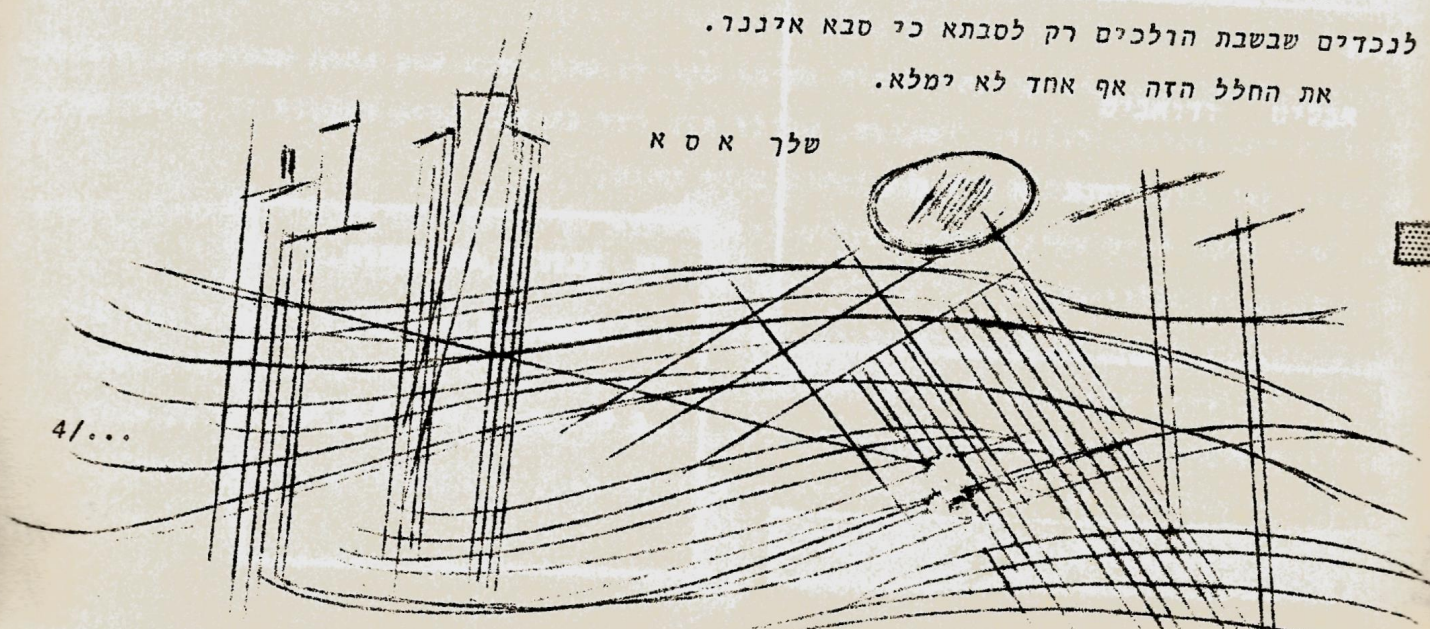
בשנים האחרונות.

החיים נמשכים ואנחנו נצטרך להתרגל שהתייתמנו מאבא וסבא אלישע, נצטרך להסביר

לנכדים שבשבת הולכים רק לסבתא כי סבא איננו.

את החלל הזה אף אחד לא ימלא.

שלך אסא

מה מלכי ידות

עובדי "צפית" בשנת הלימודים

תשמ"ד

צבי קרן - מחנך "סהר" (י"ב) ומורה למוסיקה

אסא ברק - מחנך "אלון" ומורה למוסיקה.

בלחה לפידות - מטפלת "ירדן" (ח')

עמליה גולדברג - רכזת מערכת ומורה לביולוגיה.

רות כהניס - רכזת חברות נוער י"ב, ומורה

לספרות.

אסתר יוגב - רכזת עבודות גמר, ומורה

להיסטוריה.

יוסקה כרן - מורה לאנגלית.

אורה דביר - מורה לתנ"ך.

רות יערי - מורה לאמנות.

רבקה ברק - מורה להנועה.

עמוס אפרתי - מורה להסטוריה.

דליה גולדברג - מורה לאנגלית.

איתי ישראל - מורה בחינוך השכנוולוגי.

יונתן דביר - רכז בניה.

מריס טולדו - מעבדה.

צפורה גרבר - וידיאו.

יבל דייך - חצרן.

רחל דרוס - ספרייה.

חיה ירוחם - ספרייה.

מיטק קנטור - ארכיון.

נירה ס. - פעילות: המזכירות אישרה את פנייתה של נירה לצאת לפעילות בקבה"א.

דן - : המזכירות קיבלה את פנייתה של דן להתקבל לאורחות, ואישרה את יציאתה לאולפן לעברית.

יפה ואלך ס. - הלרואה: יפה ואלך פנו לקבלת ה הלרואה בסך של 5000 - דולר. סוכס: לא לאשר או ההלרואה, ולעומת זאת לתת להם מענק עזיבה ע"פ התנאים המקובלים בהתאם למשך זמן היותם בקיבוץ.

כדור - ד: בהשתתפות אריה ג. נידונה פנית קב' הכדוריד לשלוח מכתב הזמנה מטעם הקיבוץ לקב' הכדוריד של גמנסית המולטס, אשר מקיימת קשרים במשך כ-12 שנה. סוכס: לקבל את הפניה ולשגר עם הקבוצה מכתב הזמנה לביקור גומלין.

מזכיר "צפית": נידונה החלטת "צפית", ללכת לבוררות בתנועה בנושא מזכיר למוסד "צפית" מאחר ולא נראית דרך אחרת ליציאה מן הסבך. סוכס לחתום על "כתב בוררות" מחייב בנושא זה מותנה בכך שזה יחול על כל קיבוצי "צפית" באותם התנאים (החלטת הבוררות מחייבת) אלון שבתאי: הגיע לקיבוץ לביקור.

כולנו

אבלים ודואבים

במות אל יש ע

עם דבורקה והמשפחות

משתתפים בא ב ל

ב מ ר ת ה א ח ו ת

הקראת הארכיטקטונית

בבנין הצבור מוכרח וחייב להכריע השקול האסטטי האמנותי על כל

שיקול אחר -

מרדכי שושני

א ר כ י ט ק ט

שתי אבני תשתית מעצבות את הארכיטקטורה.

1. ערכים גשמיים של חומר, פונקציה, שיטה, פרוגרמה, וכו'.

? ערכים שברוח. של יצירת דמות - תיזה - עיצוב.

מרדכי שושני

א ר כ י ט ק ט

הבנין שעומד בין השער הצפון-מזרחי לבין סככות הפח המתפוררות מרוב זמן, שהיו פעם מרכז לפעילות רבה, נבנה במהירות גדולה. יתכן שרק נדמה לי. בכל אופן, הוא הושלם לפני מספר חודשים ומאכלס בתוכו צוות די גדול ופעילות גדולה. נא להכיר: בנין המחלקה הארכיטקטונית של הקרמיקה. קראנו עליה ברשימתו של נחום, בעלון הקודם ומתוך רצון למסור מידע רב ככל האפשר לצבור, הלכנו למשה ס. לשאול ולרשום.

הקרמיקה הארכיטקטונית קיימת ופועלת אצלנו כבר 17 שנה, שנה אחת פחות מהקרמיקה הרגילה. התפתחות היתה מהירה, בניגוד להשערות, אפילו תוך כדי עשייה. מדוע השערות?, מכיון שטיפלנו בנושא שהיה משי בסולם הצרכים של האוכלוסיה בזמן ההוא.

רק לאחר מספר שנים ראינו שאנו מטפלים בנושא שהוא גם חיוני וגם חשוב. החיוניות הוכחה ע"י קצב ההזמנות הבלתי-פסקות ועד כה לא "הצלחנו" לשבות, אפילו ליום אחד.

סולט הערכים השתנה עם התפתחות הבניה בארץ. במלים אחרות: האנשים לא הסתפקו עוד בארבע קירות וגג למגורים, אלא הרגישו צורך בעיצוב חוץ ופנים, נאה יותר. היציאה ממבנים קטנים ופילאו צורך מידי ודחוף למבנים צבוריים גדולים יותר, הביאה לפריחה ושגשוג של כל האמנויות שבתלבות יפה בארכיטקטורה. כל מחלקות הבניה למיניהם בארץ וארכיטקטים פרטיים מטפלים הרבה יותר בצד העיצובי במשולב עם הפונקציונלי.

המשך - קרמיקה ארכיטקטונית.

כי המסקנה היא, שיש צורך בשילוב של שני יסודות של הבניה: החומר שבא לייצג את הפונקציה והפרוגרמה. והרוח - שבא לייצג את ההיוניות ואת המובן. על בסיס דברים אלה, שהוכחו במשך תקופה זו, מחלקה זאת קיימת ופועלת.

ש: תוכל להגיד משהו על המבנה, או המבנים ?

ת: במבנה הקודם עמד לרשותנו שטח של 90 מ"ר. שטח זה לא איפשר פיתוח, אי-אפשר היה לטפל בהרבה הזמנות בו-זמנית. ומצד שני אי-אפשר היה להוסיף אנשים לעבודה. אינני מדבר עוד על התנאים הפיזיים שהיו בלתי סבירים.

ש: ומה תוכל לספר על הבית החדש ?

ת: בבית החדש יש שטח ריצפה של 200 מ"ר ס"ה כולל. ובקומה השניה היום אנו מטפלים באותו זמן ב-4 עבודות ביחד. זאת אומרת במרות מטרים של אומנות, כאשר מספר העובדים, נע, בין 4 - 5 ואפילו 8 אנשים, יום יום.

ש: מי הם חברי הצוות ?

ת: עובדים קבועים הם ז'וז'י, מאיר ה., ומשה ס. ושני מתנדבים שגם הם קבועים. לעת צורך אנו מקבלים תגבורת זמנית הן של חברי קבוץ וכך של מתנדבים.

ש: על מה אתם עובדים כעת ?

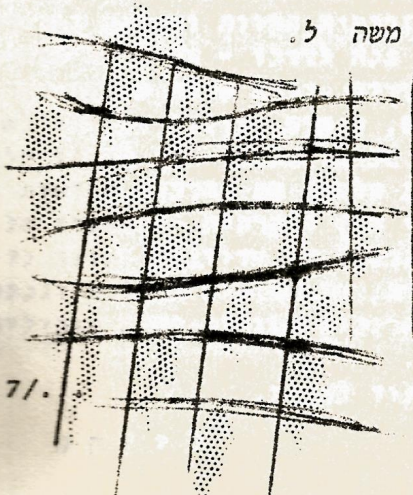
ת: אנו גמרנו 300 מ"ר קרמיקה אמנותית לציפוי שני קירות אורך באולם המופעים של ק. עיז דגי. בנוסף לעוד 80 מ"ר קודמים שעשינו לאותו אולם. בימים אלה ניגש להרכבת הקירות בעיז-גדי דבר שיחייב אותנו להקדיש הרבה תשומת-לב ונסיעות ארוכות. גמרנו הזמנה ישנה של קיר, באולם ההסברה הקטן של מרכז התעוד של השומר הצעיר בגבעת-חביבה.

העבודות הבאות הן: שני קירות קטנים למבנה החדש של הדפוס החדש של "על המשמר" בתל-אביב, בשיתוף עם שמואל כץ. קיר בתוך מועדון של קבוץ צרעה 45 מ"ר. 100 מ"ר בתוך חדר האוכל של קבוץ עיז-המפרץ, תכנון והקמת חדר הנצחה בקבוץ זיקים, קיר למרכז טיפולי בקבוץ גת, קיר קטן על מבנה כל-בו חדש, באותו קבוץ וקיר גדול בחדר האוכל- במשמר-הנגב.

ש: כמה זמן הבית החדש גמור ועומד לרשותכם ?

ת: 4 חודשים, אבל עדיין לא הספקנו, בגלל עומס העבודה לשתף את הקבוץ בשמחתנו ולהציג את הספעל. אני מקווה שבעתיד הנראה לעין נוכל להזמין את החברים ולהציג לפנייהם את הבית, עבודותיו ועובדיו.

שאל ורשמ
משה ל.

תאריך	שם
4.9.74	שמואל טרוצקי
8.9.74	חנימקה הלפרין
16.9.79	ראובן הדס
20.9.50	הדוריג כהן
25.9.72	פרידה שטרן
25.9.77	גיזה כהן
27.9.76	אברהם פרוינד

כלל הדרך כ"ט

אני אוהבת דרכים, דרכים רחבות עד לאופק, דרכים צרות ומתפתלות, דרכים ארוכות שכולן מובילות לאן-שהוא, לאי-שם שהוא-קרוב ומסקרן, מחדש ומפתיע. כל הדרך לגן הילדים חשבתי על הגננת המספרת סיפורים על ארץ רחוקה ובשפה חדשה. לכך נעלמו מעיני אפרוריות העיר, שלוליות הבוץ ושקשוק גלגלי העגלות - ניוטה נצבה בדלת והקבילה את פני בחיור טוב.

הדרך למורה לפסנתר היתה ארוכה ומפתה. חלונות ראווה עליזים קרצו מכל עבר וידעתי, כי את פני תקביל המורה חמורת הסבר.

הדרך לבית - הספר תמיד היתה קצרה מדי - הלכנו אליו בקבוצות והשיחות על עניני דיומא פסקו רק עם השמע הצלצל. מבית-ספר זה יצאנו "לדרך" מצויידיים היטב ומחוסננים נגד רוחות הפרצים שציפו לנו "בהמשך"...

הדרך לגימנסיה היתה קרה והובילה אל מחוץ לעיני. כל יום התפללתי שהשלג יכסה את דרכי ואשאר בבית מפאת החסימה והקור העז. הקור חדר גם פנימה ולא היה מנוס. החוס היחידי שנותר בעת ההיא היה בדרך לתנועה שם נתחשנו החוליות, נתבררו הספקות ושוב היתה הדרך פנויה לפנינו.

הדרך ללימודים בסמינר היתה ארוכה ובעיר אחרת. עשיתי אותה תמיד ברכבת, שבלעה מרחקים בדהירה משגעת ובשעת הדהירה נונגנד כל הנמצא בדרכה; עצים, שדות יישובים ואנשים. רק גושי היערות שמרו על עצמאותם ובלטו בנוף החיזור ככתמי עצבות. הדרכים ביער היו מגוונות - אחדות נמשכו במעלה, אחרות גלשו אל הנהר ואל חוצה לעיר. למרחב הפתוח. בחורף טוב היה לגלוש הראשי הגבעות ולהקשיב לשריקת הרוח. בקיץ - הובילה הדרך ליערות ולנהר הזורם, לטבול בו היתה משאת נפשנו.

הדרכים בחופשות הקיץ מלאות היו רזים. שנה, שנה הובילו הדרכים לנופים חדשים, אך תמיד היו בהם שני מרכיבים קבועים - יערות ומים (נהרות ואגמים). דרכי הקיץ היו מלאות עליצות ושובבות. כאן הקמנו תכניות, כאן קשרנו אהבות, כאן פרקנו מתחים.

לימים הובילו דרכים אלה למחנות הקיץ התנועתיים בתוך נופים הרריים מקסימים וחדוות הנעורים השתלכה על היקום. אך יודעת אני גם דרכים אבלות, דרכים אל האבסורד. ביום אביב שמשי, כשורות שורות של בני אדם צועדים בהן לעבר החזלון, נשים חובקות ילדיהן ומביטות נכוחה זקנים וטף נאלצים לשמור על קצב הלכיכה אחיד אל...

ושולמית החכמה שלי אומרת מילות יאוש אחרונות. "תפקידנו ההסטורי תם" כך חזרה היא על המילים הגורליות ואתן הלכה לבור-קבר והשמש זרחה כתמיד והאנשים מסביב נבלעו בבתייהם - רק הקלגסיס שלטו בדרך המובילה לבורות ואחר-כך נשארו הדרכים בין החומות והתיל הזוקרני, שבילים צרים ועקומים, דרכי מצוקה וסבל עם מעט מאוד אור ותקווה. בדרכים אלה ליקטתי כל ניצוץ של לחם וצלילי צחוק של ילדים. הדרכים הלכו והתארכו וטוצא איך להן, רק סדק צר נבקע אי-שם והוא מוביל לעבר היער העבות, השחור, כמו "הכתם" שנראה שבעד לחלוץ הרכבת, "השחור" הזה קורץ ומציע הצלה - מעט חופש ואפשרות פעולה. דרכי היער קשות הן - בחורף ישלוט בהן הכפור והשלג ועגלת החורף מחליקה לה בתנועה קלילה. בקיץ בוציות הן ואופני העגלות מתנהלות בהן בכבדות, אך הלב מתרונן, כי יש תקווה להחליץ מן הבוץ והקרר, מן הסבך והדרכים הנפתלות. דרכי היער נוסכות הרגשת חופש בלב, דרכי היער - מובילות אל האור.

הלכתי בדרכים - שהובילו מן היער אל החופש והשלום והן היו זרועות תקוות ואמונה בעתיד שכולו טוב. הדרכים אל החופש הלכו והסתעפו הלכו והשתבשו. איש איש פנה לדרכו - אך דרכי שלי נשארה בהירה וישרה יאז וכתמיד, היא הובילה מזרחה בלי סטיות ומעצורים. כרוח טערה שעטתי בדרכים וכולן היו משובשות וקשתה ההליכה. חלפתי על פני ארצות וערים, אנשים עצרוני ופתוני לשנות כוון, לנוח ולאגור כוח, אך הדרך שלי משכתני כמו כישוף ולא מצאתי מנוח - עד הגיעי הלום. כאן היו כל הדרכים פרושות לפני כמו במפה - בלי שמץ של זרות קלטתי את הדרכים החדשות ומראיהן. הנה היס התכול עם קצפו הלבן והדיזינות הצהבהבות שזורות שיחי חוף ירקרקים - ומעברו של הכביש ארץ נושבת על פרדסיה וגניה ויישוביה הפורחים - הכביש חותך בבשרן של הדיזינות ועוצר נדידתן. בצפון ארץ ההרים והעמקים הפוריים ובדרום - ארץ הנגב המדברית, הבראשיתית ההולכת ונכבשת על ידי האדם הסולל דרכים ומותם במרחב הגדול והיבש הזה סרטים ארוכים שחורים ואלה מובילים למק-ום כלשהו ומשאירים את אורחות הגמלים הרחק מהן על קו האופק. אני אוהבת דרכים פתוחות, הן תמיד נוסכות בי תקווה, שאפשר עוד להגיע.

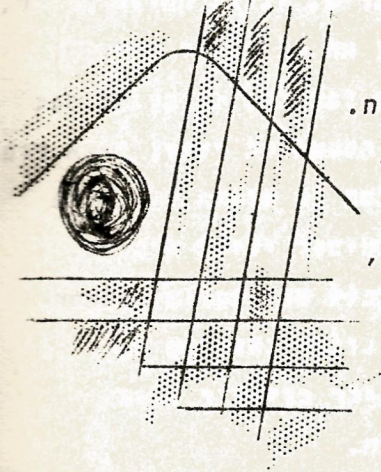
קהל צרעה

שנתיים אחרי ההרואיות

שנתיים תמימות עברו מאז נקלטה בקיבוץ חברת הנוער הנוכחית - "ערבה". שנתיים הן אולי זמן קצר ב"נצח" הקיבוצי, אבל בעיני העוסקים בדבר זהו פרק זמן ארוך מאוד, ובהחלט יש מקום לסכם את המפעל החשוב הזה טיכום ביניים בתחומים שונים.

תחום הלימודים ממשיך להיות, על דעת כולנו, התחום העיקרי והחשוב שבחי הילדים. הקבוצה, המונה כיום 23 חניכים, שמתוכם 18 התחילו את חניכותם כאן לפני שנתיים, תלמד השנה (ככל הנראה) באופן מלא במוסד, אם כי עדיין כמסגרת נפרדת (למעט שיעורי בחירה המשותפים לכל שכבת י'). כעקרון אנחנו מנסים לקיים מערכת שעות לימוד דומה לזו של בני הקיבוץ, למרות פערים גדולים ברמת הלמידה ובהרגלי הלמידה בתוך הקבוצה. תקוותנו היא, כי לפחות מספר ילדים בקבוצה יוכלו להשיג תעודת בגרות מלאה בתום י"ב, וכרגע יש (לדעתנו) יסוד לתקווה זו. השנה נפתחה מגמה מקצועית משותפת לשכבת י' במוסד,

ומ"ערבה" ישתלבו במגמה זו 5 בנים (המגמה היא לבנים בלבד). אנחנו מקווים שהנסיון הזה אכן יוכיח את עצמו והשילוב יהיה מוצלח. בתחום החברתי עברנו בשנה שעברה את רובו של תהליך ההיקלטות בחיים החברתיים של "צפית". בהתחלה נתלנו בבעיות של אי שיתוף פעולה ואי הבנה במוסד, גם מצד חבר העובדים וגם מצד חניכי המוסד, אבל נכון להיום אפשר להגיד שההשתלבות במוסד היא במידה יותר סמניחה את הדעת, ואנחנו מקווים שבמשך השנה הבאה ההיקלטות תהיה פוסלמת. עם זאת, אנחנו מייחסים חשיבות רבה לשמירת הצביון הקבוצתי המיוחד לחברת נוער, עם כללים וחוקים משלו.

שני הנושאים הבאים קשורים ישירות בקיבוץ. הראשון הוא העבודה של הילדים במקומות העבודה בקיבוץ שהוא בעל חשיבות ממדרגה ראשונה. זוהי מסגרת המחייבת היחידה בחייהם פה שבה אין הצוות החינוכי מעורב באופן ישיר, אלא יחסייהם עם מקום העבודה והאנשים שבו הם הקובעים את סידת הצלחתם. זוהי גם מסגרת שבדרך כלל הם מצליחים בה ומשתלבים בה יפה, ולכן מאוד חשוב לנו לשמור על שיתוף פעולה עם מקומות העבודה. אנחנו מקווים שבענפים ימשיכו לראות בעסק הזה גם את הצד החינוכי - ערכי, מפני שלדעתנו יש לנושא העבודה השפעה מכרעת על יחסם לקיבוץ. הנושא השני הוא האימוץ במשפחות. כאן עומדת במבחן אישיותו של כל ילד בנפרד, בצורה בלתי פורמלית ובלתי מחייבת. הקשר עם המשפחות המאמצות חשוב לנו מאוד גם בגלל שזהו קשר בריא נוסף של הילד לקיבוץ, וגם בגלל שהקשר הבלתי-פורמלי מביא לפעמים לתוצאות שקשה מאוד להגיע אליהן במסגרות המחייבות של חייהם פה במשך היום. לא נסתיר את העובדה שקיימות בעיות במספר מקרים, לפעמים עד כדי כך שאנחנו מחליטים לנסות להחליף משפחה מאמצת במקרים מסוימים. אבל הרוב המכריע הוא סיפור הצלחה אחד גדול, לשביעות רצונם של כל הצדדים, ועל-כך יישר כח לכל המשפחות שיקחו על עצמן את עול האימוץ ועומדות בו בצורה נפלאה מזה שנתיים.

הצוות החינוכי עבר שינויים רציניים השנה - גיל קיבל את תפקיד המחנך (במקום אורה) והדנית מלאכי נכנסה לתפקיד המדריכה החברתית במקום גיל. עמירה, שהיא הצלע היציבה בצוות המשיך בתפקיד המטפלת.

אתה פה"ה

המשך "קבוצת ערבה"

עושרה של ישראל במיני פירות,

בא לידי ביטוי מלא בחודש אוגוסט (אב-אלול). לא נפרט שמות, מינים וסוגים של פירות, כי הרשימה ראוכה, אך די לעבור על פני דוכני השווקים ולראות שאכן אוגוסט הוא החודש שמצטיין בשפע שאין דוגמתו.

אוגוסט מצטיין גם בריבוי ימי הולדת של חברים וילדים. לפני שנים החליטו שני חברים, ילודי החודש הנזכר, לערוך ולהזמין את כל ילדי אוגוסט לחגיגה משותפת וגדולה. כמובן של שפע המזון, הייתה השפעה על רעיון יוצא דופן זה. אבל, ההחלטה לא מומשה ובינתיים חלו שינויים במיספר ילדי אוגוסט. כעת, אין זה בכלל שני מקרים: משפחה ששלוש בנותיה נולדו באוגוסט ובית - שבעבר - חלק ניכר בדייריו לילדיו נולדו בחודש זה.

החצב שהופיע בשדות, הדממה

העמוקה של טרם ערב, הימים שמתקצרים והשדות החרושים, מברשים לנו ששנת תשמ"ג הולכת ונגמרת. הסתיו בפתח.

ב-1 בספטמבר לפני 44 שנים,

פרצה מלחמת העולם השנייה, ששינתה את פני העולם ואת גורלו של העם היהודי.

שנת הלימודים תשמ"ד התחילה

גם אצלנו. רציתי להתחיל "בשלוש כתה א'", כנהוג. אין לנו השנה כיתה א'. ולכן נסתפק בברכת הצלחה לכל המורים והלומדים קטנים כגדולים.

שנה טובה ומוצלחת.

10/...

השנה, קצת אחרי פסח, עברו הילדים

לחדרים החדשים בשכונת הנעורים ליד המוזיאון. החדרים עצמם יפים ומכובדים, והילדים מאוד מרוצים מהם, אבל כל הנושא הסביבתי מוזנח להחריד. אם יש צידוק לאי סלילת דרך גישה ברמה סבירה בגלל המשך הבניה באיזור, הרי אין הצדקה לכך שעד היום עדיין אין תאורת חוץ בכל השטח, ולכן שאין שום השתתפות של כוחות מהקיבוץ ליצירת נוי בשכונה, כשהמעט שכן נעשה הוא ביוזמה פרטית של הילדים. האמת היא, שהמצב בבתיים הקודמים של הילדים היה ממש מחריד, והם חיו בתנאי מגורים כל כך גרועים שהחלטנו לעבור לבתים החדשים במצבם אז, עם הבטחה ש"הבעיות יטופלו בהקדם" ולא כך קרה.

כשעברנו לבתים החדשים דובר על ה-קצאת חדר נוסף אחד, לפחות, לצורך התכנסות ו/או חדר צוות. בעיות הדיור הקיימות בקיבוץ הורידו את ההצעה הזו מהפרק (בעזרתם של הנוגעים בדבר), ועם כל ההבנה לצרכי הדיור הרי המצב כרגע הוא כזה שאין לקבוצת ערבה למעשה מקום התכנסות נאות, אם להכנת שעורי בית ואם לפעילות קבוצתית-חברתית, פרט לכיתה שמרוחקת מהמגורים מרחק ניכר. נראה לנו שעל בעיות הדיור הקיבוץ צריך לתת דעתו ביתר כובד ראש.

לסיכום; קבוצת ערבה עברה שינויים

מפליגים בשנתיים שלה פה (גם לדעת אנשים מבחוץ וגם לדעת חברים שמעירים לנו על כך), ואפשר כבר לראות התחלה של תהליך הפנמת ערכים אישיים וקבוצתיים, שהוא כנראה חלק בלתי נפרד מהתבגרות חיובית. לדעתנו החומר שאיתו אנחנו עובדים הוא טוב, ובעזרת כולנו גם נגיע לתוצאות.

עמירה, רונית, גיל

המשך - "מה שהיה"

מתוך רצון "לא להשאיר אנשים בחו"ל", לא אצייך שמות חברים שיצאו או חזרו מחופשה בארץ- ות חוץ. איך לנו כרגע במערכת מי שמכיר את הנושא ולכן נסתפק בברכה כללית ליוצאים - טיול נעים ! ולחוזרים - ברוכים הבאים!

מה שבטוח הוא שעמוס אפרתי נמצא כרגע באירופה ואת העלון יוציאו יענקל'ה צ'קיר ומשה ל. ולעמוס - טיול נעים ונקרה לסדרת מאמרים יפה.

קראנו בעלון האחרון, במדור "מדיוני המזכ- ירות" ששלושה חברים צעירים עזבו את הקיבוץ. שנתם הודעה יבשה ולקונית, ללא הסבר מינימלי. היו חברים שהרגישו צער והדבר מובן - אבל יש גם חברים שרוצים לדעת מדוע עוזבים צעירים ? האם נוכל לקבל יותר פרטים ?

ירח האיתנים הוא כינינו של חודש תשרי. ותשרי באוגרית - התחלה. תשרי הוא הראשון למניין השנה החדשה.

משה ל.

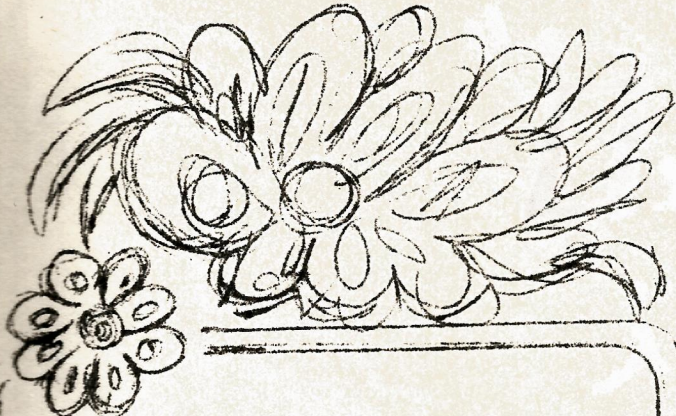
ברגע האחרון

לועדת החברים התודה והברכה. ועוד ברכה על המאמץ על העבודה על הירזמה ועל הרעיון להגיש לנו שי כזה מגוון רב תכליתי רב פריטים.

גורמים יודעי דבר שהם מוסמכים בדרך כלל העריכו "בשבילנו" את השי כמכיל כ-89,500 קלוריות - אז לתשומת לבכם

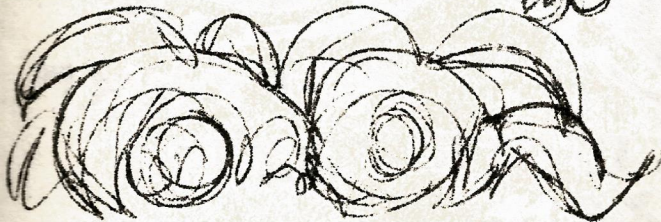
ובתיאבון

המערכת.

הרכות
ל 1313 ואנ

לריצה ומתם
לילי והניק ונדרה
להולדת הבת
הנכדה
לילי

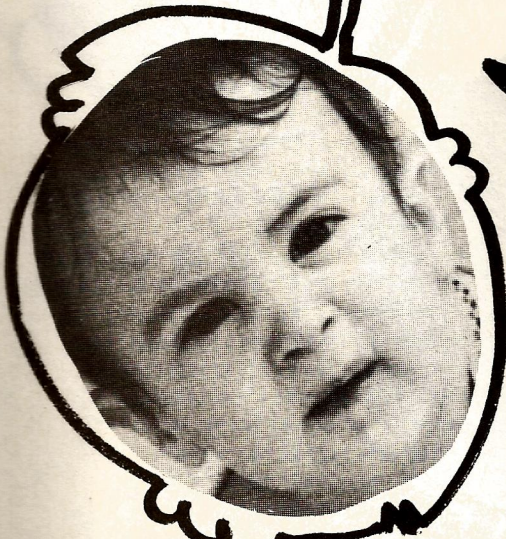

- העורכים - משה ל. יעקב צ'.
- עמוד השער - עדינה
- הדפסה - בלהה
- צלומים - יואל דרום
- עטור הצלומים - תלמה
- עטורים - משה ס.
- שכפול - יואל
- הפצה - "רקפת"

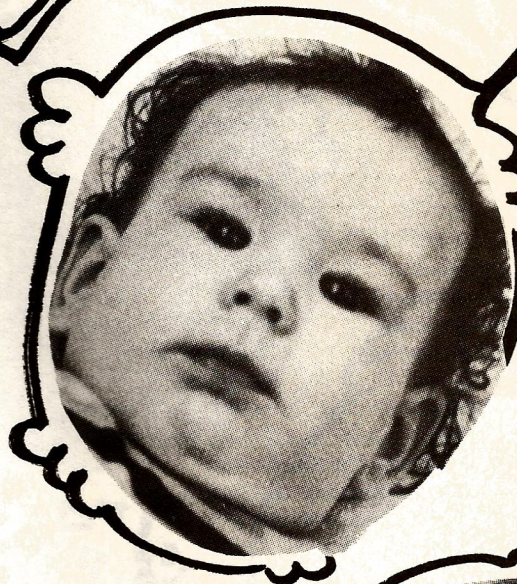
"כרטיס הילדים"

שנת תשפ"ג

אמיר אליעזר

1.12.83

לית ברנידה

11.3.83

יונתן מודעי

1.4.83

2.8.83

דניאל רונן
15.4.83

אדם כהן
16.4.83

גתית קלנר
26.7.83

אמירי קלנר

19.6.83

